

[Carl F. Madsen.]

Derfor siger jeg, at denne Lov er en ren og skær Klasselov; den kan af Dommeren, fordi den er uklar, bruges efter For-godtbefindende. Her fandt man ikke, at der var Brug for den, og saa lagde man den til Side; ved andre Lejligheder, naar det passer, bruger man den og dømmer efter den. Jeg vil derfor henstille til ærede Medlemmers sunde Overvejelse, om man virkelig mener, vi kan være bekendt at have en Lov som denne. Jeg mener det ikke, og jeg vil derfor meget indtrængende opfordre ærede Medlemmer til at stille sig forstaaende overfor det Forslag om Lovens Ophævelse, som her er til Behandling. Jeg anbefaler, at man, naar Lovforslaget kommer til Afstemning, stemmer for dets Vedtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem brugte i Referatet af en bestemt Sag nogle Vendinger, som jeg gaar ud fra ikke skal opfattes som en Sigtelse mod Domstolene eller Dommerstanden for Partiskhed.

Schovelin: Fra vor Side giver denne Sag ikke Anledning til mange Ord. Der maa være en vis Kontinuitet i al Lovgivning, og hvis man efter hvert Folketingsvalg skulde skride til at ophæve de i forrige Valgperiode vedtagne Love, saa vilde Følgen blive en almindelig Forvirring i Lovgivningen og deraf igen i Befolkningen. Vi staar paa det Standpunkt, at da der kun er faldet et Par Domme i Henhold til den gældende Lov, maa denne siges at have bestaaet meget for kort til, at man har kunnet indhøste tilstrækkelige Erfaringer til at kunne dømme om dens Virkninger. Skadelige har disse i alt Fald ikke vist sig at være. Til nogen Kritik over eller Mistillid til den dømmende Magts Afgørelser føler vi os fra vor Side ikke beføjet. Uden just at være begejstret for den Udformning af dette i sig selv rigtige, grundlovmæssigt sikrede Princip, som findes i den gældende Lov, og derfor ogsaa villige til under denne Lovs fortsatte Bestaaen at deltage i saadanne samlede Drøftelser, som den ærede sidste Taler antydede Muligheden af, og som jo ogsaa naturligt kommer ind under Landstingets Opgaver som prøvende og overvejende Ting, kan vi kun stemme imod dette Lovforslag.

Jeppesen (Drusebjerg): Da denne Sag sidst var til Behandling i det høje Ting, spaaede jeg den en meget ringe Succes ude i Befolkningen, og det har jo ogsaa i høj Grad vist sig at slaa til. Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden er

blevet modtaget med stærk Modvillie af store Dele af den danske Befolkning. Ikke blot Arbejdere og Arbejdsgivere, men ogsaa Haandværkere og mange andre har vendt sig meget stærkt imod den, og indenfor Landbruget er der ligeledes meget stærke Modstandere af denne Lov. Jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at hvis der i dette Øjeblik skulde foretages en Afstemning om Loven ude i Landet, vilde den falde med meget stort Flertal.

Nu siger man fra anden Side, at man har indhøstet for ringe Erfaringer med Hensyn til Lovens Virkninger, til at man kan gaa med til dens Ophævelse, men derigennem retter man i Virkeligheden en Anklage mod sig selv, fordi man i sin Tid er gaaet med til at vedtage denne Lov. Man slaar derigennem fast, at man har lovgivet paa et Omraade, hvor man ikke i Forvejen havde Klarhed over Virkningerne af Loven, og man giver os Ret, som henstillede, at hele dette Spørgsmaal først burde undersøges af en sagkyndig, uhildet Kommission, for at man derigennem kunde finde en Form, finde et Grundlag for en Lovgivning af denne Art. Men det vilde Flertallet ikke være med til. Det benyttede sin Magtstilling til at gennemføre denne Lov, som jo sikkert, om den ikke allerede har gjort det, saa i Fremtiden vil gøre meget stor Skade, hvis den skal vedblive at have Gyldighed.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at naar jeg taler om Skade, ser jeg paa Sagen paa den Maade, at denne Lov saa langt fra at animere til Enighed, til Forhandling i Stedet for animerer til Kamp indenfor de enkelte Klasser i den danske Befolkning. Det er jo ikke Vejen til at tilvejebringe bedre Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, at man gennemfører en Lovgivning af denne Art og med den Virkning, at den bliver mødt med stærk Modstand fra deres Side, som Loven særlig er ment at skulle omfatte. Jeg tror derfor, at man vilde handle klogt og rigtigt fra dette Tings Side, hvis man nu gik med til Lovens Ophævelse, ikke mindst af den Grund, at der jo kunde tænkes senere at komme et andet Flertal i det høje Ting. Der kunde komme et andet Flertal, som maaske kunde fristes til at bruge sin Magtstilling til at gennemføre Love, som vendte sig mod andre Klasser indenfor den danske Befolkning. Det vilde være til stor Skade, om dette skete, derom er der jo ingen Tvivl, og jeg tror derfor, som jeg sagde for et Øjeblik siden, at man vilde handle klogt, hvis man nu gik med til at